

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧૯ મું.

સંવત ૧૯૫૯ ના ચૈત્રથી સંવત ૧૯૬૦ ના ફાગણ મુધી. અંક ૧૨

ઉપજાતિ.

ધાર્યઃ પ્રબોધો હૃદિ પુણ્ય દાનં,

શીલં સદાંગીકરણીયમેવ ।

તપ્યં તપો ભાવનયૈવ કાર્યા,

જિનેંદ્ર પૂજા ગુરુમક્તીરુચ્ચમઃ ॥ ૧ ॥

“હૃદયમાં પ્રબોધ (ગ્ઝાન) ને ધારણ કરવો, પવિત્ર દાન (અભય, સુપાત્ર, અનુકંપાદિ) આપવું, સર્વદા શીલ (અહાચર્ય અથવા ઉત્તમ આચાર) અંગીકાર કરવું, તપ તપવો. (શુભ) ભાવવડેજ (સર્વ કાર્ય) કરવાં, જિનેન્દ્રની (દ્રવ્ય, ભાવ) પૂજા કરવી અને ગુરુમહારાજની ભક્તિમાં ઉદયમ કરવો.” (આ મનુષ્ય જન્મને સાર્થક કરવાના આસ કર્તવ્યો છે.) ૧

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમા.

ભાવનગર

અમદાવાદ.

“એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ”માં
નથુભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૯-૬૦ સને ૧૯૦૩-૪ શાકે ૧૮૨૫

વો. સંવત ૨૪૨૯-૩૦

વાણિક મેદિયન પ્રેસ

શ્રી મહાવીર જીવે અમદાવાદ, ગાંધી

ચોરેજ ચાર આના. લેટ વોર્સ્ટ મારફતીયા, કાંચ

આશિર્વચન.

(મદાકાંતા.)

જેવી રીતે શશી ધરી કળા પૂર્ણિમાએ પ્રકાશે,
તેવી રીતે વિવિધ વિષયે પૂર્ણ થય જે વિકાશે;
બાધો આપી અધિકજ કરે જેહુ અજ્ઞાન નાશ,
તે દીર્ઘાયુ અધિક વધજે “ જૈનધર્મ પ્રકાશ. ” ૧

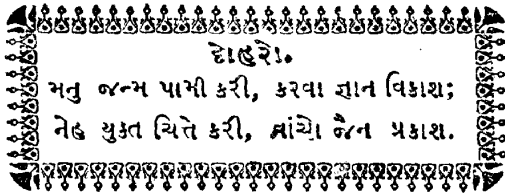

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રી શાંતિજિન સ્તુતિ. (જૈનધર્મ પ્રકાશને આશિર્વાદ) પદ્ય. ૧	
૨ નવું વર્ષ.	૨
૩ બેસતા વર્ષનો પ્રથમ લેખ.	૪
૪ પ્રત દૃઢતા. (સિંહ શ્રેષ્ઠીની કથા)	૮
૫ ધ્યાન વિષય. ૧૨-૬૭-૮૪-૧૦૮-૧૩૪-૧૮૧	
૬ તત્ત્વજ્ઞાન, ઇતિહાસ અને ઉત્કર્ષના સંબંધમાં જૈનધર્મ કરેલો વધારો (મી.વીરચંદ રાધવજીએ લ'ડનમાં કરેલું ભાષણ) ૧૯-૫૦	
૭ જૈન કોનફરન્સ.	૨૨
૮ વર્તમાન સમાચાર. ૨૨-૭૧-૯૫-૧૪૪-૨૬૨-૨૮૬	
૯ શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.	૨૫
૧૦ ભાવનગરમાં થયેલી ભયંકર આગ (તે ઉપરથી ઉત્પન્ન થતા વિચારો.)	૪૦
૧૧ પાલીતાણા દરબાર અને જૈનો.	૪૨
૧૨ ભદ્રેશ્વરમાં મહોત્સવ.	૪૬
૧૩ બનારસ સમાચાર.	૪૮
૧૪ “નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે.” પદ્ય. ૪૯	
૧૫ શ્રી ગાધરાના એક આવક ઉપર પંચાસ શ્રી ગંભીર-વિજયજીએ લખેલ પત્ર.	૫૫
૧૬ બીજી જૈન કોનફરન્સ.	૫૮
૧૭ બનારસ જૈન પાઠશાળા.	૫૯
૧૮ પ્રશ્નોત્તર.	૬૧-૧૧૩
૧૯ “નિઃસાર આ સંસારમાં છે સાર તે સમજી કરો.” પદ્ય. ૭૩	
૨૦ જૈન કોનફરન્સ. (તે સંબંધી જાણવા લાયક સમાચાર) ૭૫	
૨૧ હાલમાં પ્રગટ થતા જૈન ગ્રંથો. (એક વિદ્વાનમંડળ સ્થાપવાની ખાસ જરૂર)	૭૯
૨૨ જૈન હીરેકટરીની જરૂર.	૮૨
૨૩ જીર્ણ ગ્રંથોદ્ધાર.	૯૭-૧૦૬
૨૪ વૈરાગ્ય.	૯૧
૨૫ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન. (પદ્ય)	૯૭

૨૬ અનુયોગ.	૯૮
૨૭ મનુષ્ય ભવની દુર્લભતા.	૧૦૦
૨૮ જિન પ્રતિમાના કોટોચાફ.	૧૧૦
૨૯ યુવાનોને ગ્રાહ્ય સન્માર્ગ.	૧૧૫-૧૩૯-૧૬૫
૩૦ બીજી જૈન કોન્ફરન્સ (ચર્ચવાઈરેલા નવ વિષયોનું સ્પષ્ટિકરણ) ૧૨૧	
૩૧ ભવ્ય આત્મહિત શિક્ષા.	૧૨૭-૧૬૭
૩૨ શ્રી મગશીજી તીર્થના સંબંધમાં મળેલી ફોટો.	૧૪૩
૩૩ બીજી જૈન (શ્વેતામ્બર) કોન્ફરન્સનો હેવાલ.	૧૪૫
૩૪ જૈન સેવકની જાણસા. (પદ્ય)	૧૬૯
૩૫ જૈન કોન્ફરન્સમાં થયેલા ફંડની વ્યવસ્થા સંબંધી અમારા વિચારો.	૧૭૧
૩૬ સદ્ભાવના.	૧૭૮
૩૭ હિરપ્રશ્ન તથા સેનપ્રશ્ન ઉદ્ધરિત સાર.	૧૮૬-૨૩૧
૩૮ વિનાશી વસ્તુનો વિનાશ. (ખરી પ્રતિનીતિ સાધન)	૧૮૯
૩૯ શ્રી કેશરીઆજી તીર્થના સંબંધમાં ચેતવણી.	૧૯૧
૪૦ ઉપદેશક પદ્ય.	૧૯૩
૪૧ અમારો પ્રવાસ.	૧૯૪
૪૨ યુનિઓને રેલમાં બેસી શકાય એવી મતલબના 'જૈન' પત્રમાં આવેલા લેખનો પ્રત્યુત્તર.	૨૦૩
૪૩ બનારસ જૈન પાઠશાળા વિષે વિજ્ઞાપિત.	૨૨૯
૪૪ પ્રબોધ. (કેળવણી)	૨૩૩-૨૪૮-૨૬૮
૪૫ વર્તમાન ચર્ચા.	૨૩૬-૨૫૯
૪૬ દેવ તત્વાણક. (પદ્ય)	૨૪૧
૪૭ જીર્ણ પુસ્તકોદ્ધાર. (શા. કુવરજી આણંદજીનું ભાષણ)	૨૪૨
૪૮ મી. મોતીચંદ ગીરધરલાલને માનપત્ર આપવા માટે માહ શુદ્ધ ૭ મે મેળવેલા બહાર મેળાવડાનો હેવાલ.	૨૫૪
૪૯ આત્મોપદેશ. (પદ્ય)	૨૬૫
૫૦ જૈનમત સમિક્ષા સંબંધી વિચાર. (ભાવનગરથી મોકલેલી અરજીની નકલ, ભાષાંતર વિગેરે.)	૨૭૮
૫૧ ચર્યા પત્ર. (પ્રશ્નોના ઉત્તરો આપવામાં થતી ગફલતો)	૨૮૩
૫૨ શેઠ રંકીરભાઈ પ્રેમચંદનું અકસ્માત મૃત્યુ.	૨૮૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧૯ મું. શાકે ૧૮૨૫ ચૈત્ર. સંવત ૧૯૫૯. અંક ૧ લો.

શ્રી શાંતિજિન સ્તુતિ.

‘શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશને આશિર્વાદ.’

(મનહર)

“બહિરંતર લાપિકા.”

શ્રીપતિ સર્વજ્ઞ પ્રાતિહાર્ય અષ્ટ શોભા યુક્ત,
 શ્રી શાંતિ જિજ્ઞુષુઃ સુખશાંતિને વિસ્તારજ્ઞે;
 જૈન ધર્મ જયજયકાર થાય જગતમાં,
 જૈનનો ઉદ્ધોત આ ભૂમિ વિષે પ્રસારજ્ઞે.
 ન રહે અજ્ઞાન જ્ઞાન દીવાકર પ્રગટેને,
 નરમાંહી એવું જુદિબળ બહુ થાપજ્ઞે;
 ધરી ધીર વીર નર શરવીર થઈ નિજ,
 ધર્મની ઉન્નતિ કરે તેવી કૃપા રાખજ્ઞે.
 રહેમ નજર રહે નરપર આપની ભો,
 રહે નહીં પાપ અને પુન્ય પુન્નને લહે;
 અતિવાંત મનુષ્ય મન્યા રહે કેળવણીમાં,

૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

મનમાં ન માન રહે-ગ્ન ગુણને ગ્રહે.
 ખસરે પ્રકાશ પ્રતિદિન જૈન પ્રભ મોહે,
 ગ્રગટે સ્વભાવ ને વિભાવને દૂરે કરે;
 કાપે કુમતિને સ્થાપે જૈનશાળા હામ હામ,
 સારા સજ્જનો મળી રૂડા વિચારો આચરે. ૨
 સભાઓને શાળાઓ વિશાળ થાય સ્થાને સ્થાને,
 રહે નહીં કુધારાનું મૂળ કદી જૈનમાં;
 આરી એ અરજ સ્વામી આપ હરમાં ઉતારો,
 કરો કૃપાનિધિ કૃપા તો તે થાય ક્ષણમાં.
 શિશુ કામ કરે આગેવાનો એવી મતિ આપો,
 સભા મંડળોથી લાભ લક્ષ થાય છીનમાં;
 કહે 'દેવસી' એ સભા પત્ર એ અખંડ રહો,
 જાણે અભિપ્રાય એવો આવ્યો મુજ મનમાં. ૩

નવું વર્ષ.

અનંત ચતુષ્થયા બોક્તા શ્રી વીતરાગ પરમાત્માને ત્રીવિધે ત્રીવિધે
 પ્રણામ કરીને હું નવા વર્ષમાં પ્રવેશ કરું છું. હવે મારી યૌવન વય થવાને
 વર્ષ એ વર્ષનેાજ વિલાંબ છે. કમેકમે વયવૃદ્ધિની સાથે મારા અંગમાં પણ
 વૃદ્ધિ થયેલી આપને દૃષ્ટિગત થશે. મારા પ્રવર્તકો માત્ર આત્મ હિતાર્થેજ
 પ્રયાસ કરે છે તે કહેવાની ખાસ જરૂર નથી કેમકે તે આપ સર્વને બહુ વર્ષથી
 વિદિત છે. નવા વર્ષમાં મારી ઇચ્છા કાંઈક નવું નવું દર્શન કરાવવાની વર્તે
 છે પરંતુ તેની દોરી મારા પ્રવર્તકોના તેમજ અન્ય વિદ્વાન જૈન લેખકોના
 હાથમાં છે. આ પત્રમાં લેખ લખવાની સર્વને છુટ છે તે તો લેખકોના નામો
 પરથી સર્વને જાત છે. માત્ર તે લેખ જૈનશૈલીને અનુસરતા હોવા નોંધએ
 એટલેજ પ્રતિબંધ છે.

ગત વર્ષમાં નાના મોટા ૫૦ વિષયો આપવામાં આવ્યા છે. જેમાં ૧૨
 વિષયો તો પદ્યબંધ છે; પરપરિવાદ, અભ્યાખ્યાન ને પૈશ્વન્ય-એ ત્રણ પાપ
 સ્થાનકો સંબંધી વિષયો આપેલા છે; એ કથારૂપ વિષય છે; ૭ આવરજ

નવું વર્ષ.

૩

પૈકી શેષ રહેલા ચારે આવશ્યકો સંબંધી વિષય તેના ખુલાસા સહીત આ પવામાં આવ્યા છે; પ્રશ્નોત્તર જુદા જુદા ૧૧ મથાળા નીચે લખવામાં આવેલ છે જે કે ખરેખર ઉપયોગી છે; ધ્યાન સંબંધી વિષય હાલમાંજ શરૂ થઈ આત્મ ને રોડ બે ધ્યાનનું સ્વરૂપ બતાવવામાં આવ્યું છે; મુખપૃષ્ઠ ઉપરનો શ્લોક ત્રણ ભાગમાં સારી રીતે ચર્ચવામાં આવેલો છે; પ્રવાસનું વર્ણન ખાસ જાણવા લાયક આપેલું છે અને ખીજા આત્મનિરીક્ષણ, હાલનો જમાનો, મુહુર્ત, મિત્રભાષીપણું વિગેરે વિષયો ખાસ વિચારવા જેવા આપ્યા છે; સુખના સાધનો અને સદ્ગુણો મેળવવાની યોજના અનુકરણ કરવા યોગ્ય બતાવેલ છે; વર્તમાન સમાચાર વારંવાર આપીને જાહેર કરવા યોગ્ય હકીકતથી જનજાગૃત્તને જાણીતા કર્યા છે અને ઉપમિતિના પીકઅપનું ભાષાંતર પણ પ્રસ્તાવના સમેત પૂરું કરવામાં આવેલ છે.

ઉપર જણાવેલા વિષયો ઉપરાંત કેટલાક પરચુરણ વિષયો ને ચરચા પત્રોથી ૫૦ ની સંખ્યા પૂર્ણ થાય છે. આટલા ટુંક વિવેચન ઉપરથી ગત વર્ષમાં જે મારી શકિતના પ્રમાણમાં કેટલુંક કામ બજાવ્યું છે તે સમજાવું સહેલું થઈ પડે તેમ છે. મારા પ્રસિદ્ધ કર્તાઓએ મને શોભાવવા માટે કોઈ પ્રકારની બખીલાઈ કરી નથી.

આ નવા શરૂ થતા વર્ષમાં પરમાત્માની કૃપાદષ્ટિવડે બની શકે તેટલો વિશેષ લાભ આપવા મારા પ્રવર્તકોની ઇચ્છા છે. કયાના વિષયો વાંચવાથી ધરાઈ ગયેલા વાંચકને માટે ગતવર્ષમાં માત્ર બે કથાઓજ આપેલી છે તેમ આ વર્ષમાં પણ કવચિત્ કવચિત્ નાની મોટી કથા આપી તેના રસીકનો રસ બન્યો રાખવા ઇચ્છા છે; પાપરથાનકો સંબંધી કેટલાક વિષયો આપવા ના છે; મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા ને માધ્યસ્થ એ ચાર લાવના સંબંધી વિષયો આપવાના છે; ધ્યાન પૈકી બાકી રહેલ ધર્મધ્યાન ને શુકલધ્યાન સંબંધી લેખ તેના લેખક મુનિ તરફથી આવી ગયા પછી આત્મ ને રોડધ્યાન વિગેરેનું વિશેષ સ્મૃતીકરણ એક લેખક તરફથી આવનાર છે; નવા નવા પ્રશ્નોત્તરો શરૂ રહેવાના છે; આદર્શ એક પદ્યઅંક વિષય ને પ્રાંતે વર્તમાન સમાચાર આપવા ઇચ્છા રહે છે; ખાસ સમજણને માટે કેટલાક વ્યવહારિક નીતિ સંબંધી લેખ પણ આવનાર છે. વિગેરે વિગેરે આજુબજીથી મારૂ અંગ શોભાવવા મારા અનુબંધકોની આકાંક્ષા છે.

ગતવર્ષમાં બે અમુલ્ય રત્નોને આપણે ગુમાવ્યા છે. ન્યાય વૈયાકરણ

૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

દિમાં અતિ પ્રતીલુ મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી અને જૈન સિદ્ધાંતોના રહસ્યના પુરા અનુભવી, વયોવૃદ્ધ છતાં તપસ્વી મુનિરાજ શ્રી ખાંતિવિજયજી આ બે મહા પુરુષોને વિકરાળ કાળે પોતાના કાષ્ઠમાં લઇ લીધા છે. જૈનવર્ગને એ બે મુનિરાજની ન પૂરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે. કાળની ગતિ દરતિક્રમ હોવાથી એ સંબંધમાં વિશેષ લખવું નિષ્ફળ છે. પરંતુ આધુનિક સમયમાં ચારિત્રપાત્ર મુનિ મહારાજોએ જેઓ જ્ઞાન ધ્યાનમાં નિમગ્ન રહે છે તેઓ વિશેષ પ્રકારનું તત્ત્વજ્ઞાન મેળવી જૈનશાસનને ઉત્તત દશાએ પહોંચાડે એવી અંતઃકરણની ઇચ્છા જણાવ્યા શિવાય રહી શકાતું નથી.

આહકવર્ગે મારા તરફ આધધીજ મિષ્ટ દૃષ્ટિ રાખી છે અને તેવીજ કાયમ રાખે એમ મારી જાણાશ છે. તેઓ વિચાર કરશે તો હું ખોરાક લઉં છું તેના પ્રમાણમાં વિશેષ કામ બળવું છું એવી તેમને ખાતરી થયા શિવાય રહેશે નહીં એવો મને ભરસો છે.

પરમાત્માની કૃપા શિવાય કોઇ વાત સાધ્ય થઇ શકતી નથી. પરંતુ પુણ્યવાન જીવોના પુણ્યની શ્રેણિ પરમાત્માની કૃપાને દસ્ય પુરાવ છે. પાંછળના બે ત્રણ વર્ષો સમસ્તા મનુષ્ય વર્ગના પાપોદ્યની સાક્ષીરૂપ ગયાં છે. વર્તમાન વર્ષ કેટલેક દરજ્જે સારું નિવડ્યું છે તો નવા વર્ષમાં ઉત્તમ જીવો ધર્મારાધન વિશેષ પ્રકારે કરે, ધર્મને વૃદ્ધિ પમાડે, આત્મોત્તતિ મેળવે, અન્ય જીવોના હિતના કારણ થાઓ, પાપાર્થ કરે. પરાપકારમાં તત્પર થાઓ, શુભ ભાવના ભાવે, અશુભથી દુર રહે, સર્વત્ર શાંતિ વર્તે, દુઃખનો પ્રલય થાઓ, સુખનો વિસ્તાર વૃદ્ધિ પામે, આધિવ્યાધિ વિલય જાઓ, પાપ બ્યા પાર પરાસ્ત પામે, નીતિ ગુણની વૃદ્ધિ થાઓ, શુભ પ્રકૃતિમાં શિષ્ટતા મેળવે ને પરમાત્માની કૃપાના ભાજન થાઓ. એવી મારી અંતઃકરણ પૂર્વક સર્વ ભવ્યજનો પ્રત્યે આશિષ છે.

હવે નવા વર્ષમાં મારી ફરજ યથાશક્તિ બળવવા હું તત્પર થાઉં છું. પરમાત્મા મારા પ્રવર્તકોની લેખનીમાં પ્રશસ્ત બળની પ્રેરણા કરે અને તેમને સુયશ આપે.

બેસતા વર્ષનો પ્રથમ લેખ.

જૈન પંચાંગ વિગેરેને અનુસારે જોતાં જૈનોમાં તો વર્ષનો ફેરફાર

એસતા વર્ષનો પ્રથમ લેખ.

૫

ચૈતર શુદ્ધ ૧ થી હોવો જોઈએ પણ આ દેશમાં તમામ હિંદુ કોમમાં તેમજ વ્યાપારને અંગે અન્ય કોમમાં પણ વર્ષનો ફેરફાર કાર્તિક શુદ્ધ ૧ થી થતો હોવાથી જૈન કોમમાં પણ તેજ દિવસથી ફેરફાર કરવામાં આવે છે અને કાર્તિક શુદ્ધ ૧ મે એસતું વર્ષ કહેવામાં આવે છે. વર્ષના ફેરફાર સાથે વ્યાપારીઓને વ્યાપારની સમવડતાને માટે ચોપડાઓના પણ ફેરફાર કરવો પડે છે અને તેથી દર વર્ષ ચોપડા નવા બધાવીને કાર્તિક શુદ્ધ ૧ થી તેમાં નામું માંડવાનો પ્રારંભ કરે છે.

આ જગતના સર્વ જીવો સુખના અભિલાષી છે અને સુખ પ્રાપ્તિના મુખ્ય હેતુ તરીકે દ્રવ્યને માનવામાં આવેલ છે. જે કે કેટલેક અંશે સાંસારિક સુખભોગ આપવામાં બળવાન નિમિત્ત છે. નવા વર્ષમાં દ્રવ્ય પ્રાપ્ત સારી રીતે થાય અને વિવિધ કોષ્ટ પ્રકારનું ન આવે એટલા માટે નવા ચોપડામાં પ્રથમ શુભ શબ્દો-આશિર્વચનો-ઉત્તમ પુરુષોના નામો વિગેરે લખવા માટે પ્રારંભના બે પાના મુકીને ત્રીજા પાના ઉપર આસો વદ૦))ને દિવસે શુભ ચોધડીઆ વિગેરેનો યોગ તપાસીને એવા પ્રકારનો લેખ લખવામાં આવે છે અને પછી તે લેખની અનેક શુભ દ્રવ્યોવડે પૂજા કરવામાં આવે છે.

આવો લેખ લખવાની તિથિમાં જુદા જુદા પ્રકાર ચાલે છે. કોષ્ટ જગ્યાએ આસો વદ૦))સે લખાય છે, કોષ્ટક જગ્યાએ કાર્તિક શુદ્ધ ૧ મે લખાય છે અને કેટલાક ગામોમાં કાર્તિક શુદ્ધ ૫ મે (ચાન પાંચમે) પણ લખવામાં આવે છે.

મુહુર્તના (વખતના) સંબંધમાં પણ ફેરફાર ચાલે છે. કેટલાક ગોરજ (ગૌધુળી) સમયે કરે છે, કેટલાક શુભ ચોધડીયું જુએ છે અને કેટલાક ખીજ રીતે શુભ સમય જોઈ એવો લેખ લખવાનું તથા પૂજન કરવાનું કામ કરે છે.

લેખ લખવાના સંબંધમાં પણ અનેક પ્રકાર ચાલે છે વૈષ્ણવો પ્રાયે પોતાના દેવાદિકના નામો સાથે આશિર્વચનો લખે છે, મુસલમાન પોતાને અનુકુળ રીતે લખે છે અને જૈનો પોતાને યોગ્ય રીતે લખે છે. પરંતુ કાળક્રમે જ્યારથી જૈનગૃહ ગુરૂનો બહુધા અસંભવ થવા માંડ્યો છે ત્યારથી મિથ્યાદષ્ટિ બ્રાહ્મણાદિકનો પરિચય વધતો જવાથી જૈનોના લેખમાં કેટલુંક મિથ્યાત્વ મિશ્રિત થઈ ગયું છે. અર્થાત્ જૈનોના લેખમાં મિથ્યાદષ્ટિ દેવોના નામો પણ ભળી ગયેલા છે.

૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રમાણ

ઉત્તમજનોએ ક્યારે પણ લોકીક દેવ ગુરુકે પર્વગત મિથ્યાત્વ કાઢી
પણ પ્રકારે સેવવું ન જોઈએ. તેમાં પણ ખેસતા વર્ષ જેવા શુભ દિવસે તો
વિશેષ રીતે સેવવું ન જોઈએ. આવા હેતુથી એ લેખ કેવા પ્રકારે લખાવે
જોઈએ એ સંબંધમાં અનેક સ્થાનકેથી પ્રશ્ન થતાં આ લેખ લખવાનું
કારણ ઉદ્ભવ્યું છે.

જૈનવર્ગે આ લેખ લખતાં તેમાં ગણેશ વિગેરે અન્ય દેવોના નામો
યા ભેમને નમસ્કાર કરવા રૂપ શબ્દો ન લખતાં નીચે પ્રમાણે લેખ લખવો
ચોગ્ય છે એમ અમારી માન્યતા છે. તેમાં કાંઈ ભુલ થતી હોય તો તે સુ-
ધારવા માટે વિચક્ષણ જૈનબંધુઓએ અમારી તરફ લખી મોકલવા અમારી
વિનંતી છે.

શ્રી

શ્રી પરમાત્મને નમ,

શ્રી ગુરુમ્યો નમ:

શ્રી સરસ્વત્યૈ નમ:

શ્રી ગૌતમસ્વામીની લખિંધ હજો. શ્રી કેશરીઆણનો 'ભ'-
ડાર ભરપૂર હજો. શ્રી ભરતચક્રવર્તીની ઋદ્ધિ હજો. શ્રી બાહુ-
બળનું બળ હજો. શ્રી અભયકુમારની બુદ્ધિ હજો. શ્રી ક્યવન્ના
શેઠનું સૌભાગ્ય હજો. શ્રી ધનશાળીભદ્રની સંપત્તિ હજો.

આટલું લખ્યા પછી જે શહેરમાં ચોપડો લખાતો હોય તે શહેરનું,
વર્તમાન રાજનું, ચોપડાના માલેકનું અને ચોપડાનું નામ લખાય છે અને
નવા વર્ષની મિતિ 'સંવત ૧૯ ના કાર્તિક શુદ્ધિ ૧ વાર
' આ પ્રમાણે લખવામાં આવે છે. તેની નીચે મધ્યમાં ૭-૫-૩-૨-૧ એમ
શ્રીકાર કરવામાં આવે છે અને તેની બંને બાજુએ ગોળ, ધાણા, કંક, સોપારી વિગેરે મંગળીક ગણાતી વસ્તુઓના નામ લખવામાં આવે છે. આ-
માં કાંઈ ફેરફાર કરવામાં આવતો હોય તો તેની સાથે આપણી મૂળ હકી-
કતને કાંઈ સંબંધ નથી.

હવે જે કાંઈ પ્રારંભનો લેખ જતાવવામાં આવ્યો છે તેમાં પ્રારંભમાં
દેવ, ગુરુ અને સર્વ વિદ્યાની અધિષ્ઠાતૃ સરસ્વતિ દેવીને નમસ્કાર કરીને
પછી નવા વર્ષને માટે પોતાની ઇચ્છા અનુસાર આશિર્વાચનો લખવામાં

બેસતા વર્ષનો પ્રથમ લેખ.

૭

આવે છે કે—“આ નવા વર્ષમાં મને ગૌતમ સ્વામીની જેવી લખિય, કેશરી-આજી જેવો અપૂર ભંડાર, ભરત ચક્રવર્તી જેટલી ઝાંધ, બાહુબળ જેટલું બળ, અમયકુમાર જેવી બુદ્ધિ, કયવત્તા શેક જેવું સૌભાગ્ય અને ધનાશળી ભદ્ર જેવી સંપત્તિ પ્રાપ્ત થજો.” પ્રસંગોપાત્ આમાં અતિ ઉત્તમજનોના નામ લખવામાં તેમજ સ્મરણ કરવામાં આવે છે તે શ્રેષ્ઠ વાત છે. પરંતુ સમકિત દ્રષ્ટિ એવી અપરિમિત અથવા અપ્રાપ્ય ઇચ્છા ન કરે એ વાત અવશ્ય ધ્યાનમાં રાખવા લાયક છે. તેમજ એ પ્રસંગે ગણેશનું, મહાલક્ષ્મીનું કે રત્નાકરનું પણ નામ જૈનવર્ગને લખવા યોગ્ય નથી. જો કે ગણેશ એવું ગૌતમ સ્વામીનું પણ નામ છે અને મહાલક્ષ્મી કેટલાક જૈનોની કુળ દેવતા પણ હોય છે પરંતુ તે નામ અને તે દેવો મિથ્યાદષ્ટિએ ગ્રહણ કરેલા હોવાથી આપણે તે નામ લખવા યોગ્ય નથી. રત્નાકર અતિ ગંભીર છે પણ માત્ર અપૂકાયમય છે અને અન્ય મતમાં તેને દેવ તરીકે માનેત્ર છે તેથી તે નામ પણ લખવું ઘટિત નથી.

ઉપર પ્રમાણે લેખ સંબંધી વિવેચન કર્યા પછી હવે તેવો લેખ લખીને કરવામાં આવતા પૂજન ઉપર આવીએ. આવા લેખને શ્રુતગ્ન તરીકે ગણીને તેની અનેક પ્રકારે-અનેક શુભદ્રવ્યોવડે પૂજ કરવામાં આવે તો તેમાં કોઈ પણ વાંધા જેવું નથી. પરંતુ તેની આહારો તરરથી કરાવાતી પૂજ અને તે પૂજનો વિધિ તથા તે વિધિની અંતર્ગત કરાવવામાં આવતી શીવની, ગણેશની, મહાકાળીની અને મહાલક્ષ્મીની પૂજ-આ બધું વાંધા ભરેલું છે મિથ્યાત્વમય છે, મિથ્યાદષ્ટિનીજ કરણી છે અને સમકિત દ્રષ્ટિ જૈનભાષ્યોને તળવા યોગ્ય છે. આ સંબંધમાં ખીજે જૈનશાસ્ત્રોત્ત કોષ્ટ વિધિ અમારા જોવામાં કે સાંભળવામાં આવેલ નથી, કે જો અહીં તેને બદલે બતાવી શકીએ પરંતુ તેવા વિધિની ગૌરહાજરીમાં મિથ્યાત્વ સુકત વિધિ કરવો તેતો કોષ્ટ પણ રીતે યોગ્ય કહી શકાશે નહીં. તેથી આહારને નહીં બોલાવતાં સ્વયમેવ જ્ઞાનની કુંકુમ, પુષ્પ, અક્ષત, ફુપ, ઘીપ, ફળ, નૈવેદ્ય, દ્રવ્ય (પૈસો, રૂપા નાણું વિગેરે) તથા અન્ય અખીલ શુભ-લાદિ પદાર્થોવડે પૂજ કરવી અને પ્રાંતે સર્વ મંગલ, માંગલ્ય, સર્વકલ્યાણ કારણ । પ્રધાન સર્વ ધર્મોનાં, જૈનજયતિ શાસનનાં આ શ્લોક બોલી વિધિ પૂર્ણ કરવો. આ પ્રસંગે ખડીઓ તથા લેખણ વિગેરે જ્ઞાનનાં ઉપકરણોની પૂજ કરવામાં આવે તો તે નિષેધવા યોગ્ય નથી. પરંતુ આવા ઉત્તમ દિવસે અન્ય દેવોની તેમજ પ્રસક્ત મિથ્યાદષ્ટિ આહારોની પૂજ કરવામાં આવે છે તે સર્વથા હેય (તળવા યોગ્ય) છે.

૮

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

ઉપર પ્રમાણે પૂજન કર્યા પછી દેવગુરૂના દર્શને જવાનો તેમજ જેસતા વર્ષે પ્રાતઃકાળમાં પણ દેવગુરુ સમિપે જવાનો પ્રચાર છે તે પ્રશંસા પાત્ર છે પરંતુ અમૃતમાં ઝેર ભેળવવાની જેમ તે પ્રસંગે અન્ય દેવી દેવતાના દર્શન કરવા જવું કે કુગુરુ (અન્યમતિ કે જતિ વિગેરે) પાસે જવું એ સર્વથા ત્યાગ કરવા લાયક છે. એ પ્રમાણે જવાથી સર્વને સરખા ગણવાપણું થાય છે, અને તેથી જિનેશ્વરના દર્શનનું કૃળ પણ હારી જવાય છે. માટે તે પ્રસંગે તો આ ભવ પરભવમાં હિતકારી, પરમ પવિત્ર શ્રી વીતરામ દેવના તે મજ ઉત્તમ મુનિરાજના દર્શનનોજ લાભ લેવો ઐયસ્કર છે. આ વિષયમાં વધારે વિવેચન અન્ય લેખ કોઇ આવશે તો તે પ્રસંગે કરશું. હાલ વધારે લખવાની જરૂર નથી.

વ્રત દ્રઢતા.

સદ્ગુરુના ઉપદેશથી, સુર આવકના કથનથી, વિદ્વાન ગૃહસ્થના વ્યાખ્યાનથી, ઉત્તમ જ્ઞાનીની શુભ પ્રવૃત્તિથી, નીતિવાન મનુષ્યોની રહેણી કંરણીથી તેમજ વ્રત ધારીઓની ધર્માચરણથી-ભવ્ય જીવોને અનેક પ્રકારના નિયમો, વ્રત, આધાઓ, પ્રત્યાખ્યાન વિગેરે અહણ કરવાની ઇચ્છા થાય છે. અને તેને પરિણામે કેટલાક તાત્કાલિક અને કેટલાક થોડો વિલંબ કરીને કોઇ પ્રકારના નિયમો, કોઇ પ્રકારના અણુવ્રત, ગુણુવ્રત કે શિક્ષાવ્રતો, કોઇ પ્રકારની સામાન્ય વિશેષ આધાઓ અને કોઇ પ્રકારના નવકારશીથી ઉપવાસ પર્યંતના પ્રત્યાખ્યાનો યથા શક્તિ અહણ કરે છે. આ પ્રમાણે અહણ કરવાની ઇચ્છા થવી કે અહણ કરવું તે ઘણું મુશ્કેલ છે, એટલે કે કર્મેની સ્થિતિ કાંઈક મંદ હોવાથીજ એવા કિચિત્ પણ લાભમાં પ્રવૃત્તિ થાય છે, પરંતુ એવા નિયમાદિ અહણ કર્યા પછી તેને દ્રઢ પણે પાળવા, કરેલા નિયમ પ્રમાણે પર્યંત ભાગ લાવવો, કાંઈ પણ દોષ ન લગાડવો, ચિત્ત વૃત્તિ પણ અનતા સુધી ચપળ ન કરવી, અતિચાર પણ પરિણામે અનાચારના કારણભૂત થાય છે એમ સમજી તેથી ડરતા રહી ન લગાડવા, એ ખરેખર જરૂરનું છે. પ્રથમનો પ્રયાસ સફળ પણે સારેજ છે, હિતકારક પણ સારે છે, લાભનો યથાર્થ સંભવ પણ સારે છે અને ખીજને અનુકરણીય પણ સારેજ થવાય છે.

વ્રત દ્રઢતા.

૯

કેટલાક મનુષ્યો શરમતા કારણથી, ના ન પાડી શકવાથી, પોતાની શક્તિની તુલના ન હોવાથી, વ્રત નિયમાદિનું પૂરું સ્વરૂપ ન સમજવાથી તેમજ બીજા કેટલાક કારણથી અનેક પ્રકારના વ્રત નિયમાદિ ભે છે; તેઓ પણ જે લીધા પછી પ્રતિજ્ઞા કરેલ વિષયમાં દૃઢ રહે છે તો તેઓ પૂર્ણ ફળના ભોગી થાય છે પરંતુ તેઓ સમજીને યા સમજ્યા વિના, શરમથી કંઈ ભાવથી, શક્તિની તુલના કરીને કે કયાં વિના પણ વ્રત નિયમાદિ લીધા પછી તેમાં શિથિળતા બતાવે છે, અહંપાદર કે નિરાદરપણુ રાખે છે, જાણી નેમને ભૂલી જવાના પ્રયત્ન કરે છે, સહજના કારણમાં પણ દૃઢતા રાખતા નથી અને વારંવાર અતિચાર દોષ લગાડી પરિણામે અનાચારની કોટીમાં પ્રવેશ કરે છે તેઓ પોતે તો લાભ મેળવતા નથી પરંતુ બીજા બદ્ધ પરિણામી જીવોની અદ્વિતે પણ ઉલટા હાની પહોંચાડે છે અને પોતે પણ હાની મેળવે છે.

કેટલાક ઉત્તમ જીવો ગમે તેવા નિમિત્તને પામીને ગમે તે પ્રકારનાં વ્રત નિયમ ગ્રહણ કરે છે પરંતુ લીધા પછી ગમે તેવા કષ્ટમાં પ્રાણાંતે પણ ગ્રહણ કરેલા નિયમને છોડતા નથી. ઉપદેશ પ્રાસાદમાં સિંહ નામના એક શ્રેષ્ઠિની કથા છે તે આવા પ્રસંગને અનુસરતી છે તે આ પ્રમાણે.—

વસંતપુર પત્તનમાં કીર્તિપાળ નામે રાજા હતો. તેને ભીમકુમાર નામે પુત્ર હતો. તે નગરમાં સિંહ નામે એક શ્રેષ્ઠિ રહેતો હતો. તે જૈન ધર્મે વાસિત ચિત્તવાળો હતો અને દિશા પરિભ્રમણ વિગેરે કેટલાક વ્રતો તેણે ગ્રહણ કરેલા હતા. રાજાની તેની સાથે બહુ મિત્રતા હતી. પોતાના પુત્ર કરતાં પણ તેના પર રાજાનો વધારે સ્નેહ હતો.

અન્યથા નાગપુરીના રાજાનો ખાસ સેવક વસંતપુર આવ્યો અને રાજસભામાં બાવી રાજાને પ્રણામ કરીને બોલ્યો કે—“હે રાજેન્દ્ર ! મારા સ્વામી નાગચંદ્ર તામના રાજાને રત્નમંજરી નામની પુત્રી છે. તે અત્યંત સ્વરૂપવાન છે. તેનું સ્વરૂપ જોવાને માટે જ જાણે ચંદ્ર સૂર્ય આકાશમાં પરિભ્રમણ કર્યા કરતા ન હોય, તેના લાવણ્યથી શરમાઈને દેવાંગના પણ જાણે આકાશમાં ગઈ ન હોય અને તેની સૌંદર્યતા સહન ન થવાથી જ જાણે નાગાંગના પાતાળમાં ગઈ ન હોય એમ જણાય છે. હે રાજા ! તે કન્યાને માટે યેગ્ય વરની શોધ કરતાં આપનો પુત્ર ભીમકુમાર તેને અનુરૂપ

૧૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વર છે એમ જણાવાથી મારા સ્વામીએ મને પોતાનો ખાસ વિશ્વાસ પાત્ર ધારી અહીં મોકલ્યો છે માટે આપ મારી સાથે તે કુમારીકાતું પાણી ગ્રહણ કરવા માટે આપના પુત્રને મોકલો ” રાજા તેના આવા કથનથી બહુ પ્રસન્ન થયો. અને પોતાના પરમ સ્નેહપાત્ર સિંહ શ્રેષ્ઠિને કહ્યું કે-તમે ભીમ-કુમારને લઇને નાગપુર જાઓ અને પાણીગ્રહણ કરાવી આવો.

સિંહ શ્રેષ્ઠિ રાજાની આવી આજ્ઞા સાંભળી મૌન રહ્યો, કાંઈ પણ બોલ્યો નહીં. એટલે રાજાએ ફરીને કહ્યું કે-કેમ તમને આ વાત રચતી નથી ? શા માટે ઉત્તર આપના નથી ? શ્રેષ્ઠિ બોલ્યો-હે રાજા ! આ વાતમાં મને ન રહે તેવું શું છે ? પરંતુ મેં દિશા પરિમાણ ત્રુટ ગ્રહણ કરેલું છે તેમાં એકસો યોજન ચારે દિશાએ જવાનો નિર્ધાર કરેલો છે અને નાગપુર અહીંથી સવાસો યોજન દૂર થાય છે તેથી હું ત્યાં જઈ શકું એમ નથી, સિંહ શ્રેષ્ઠિનો આવો ઉત્તર સાંભળી રાજાને બહુજ ક્રોધ થયો. કારણ કે આજ્ઞામંત્રો નરેન્દ્રાણાં એ શ્લોક પ્રમાણે રાજાને પોતાની આજ્ઞાનો અમલ ન થવાથી બહુ લાગી આવ્યું. રાજાએ કહ્યું કે, મારા હુકમથી તું નાગપુર નહીં જાય તો હું તને ઊંટ ઉપર ચડાવીને હજાર યોજન મોકલાવી દઈશ. રાજાની આવા ક્રોધ યુક્ત વચનો સાંભળી સિંહ શ્રેષ્ઠિએ વિચાર્યું કે રાજાનો સ્નેહ આવો છે ! નીતિ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે-

રાજા મિત્રં કેન દૃષ્ટં શ્રુતંવા. આ શ્લોક પ્રમાણે રાજા ક્રોધના મિત્ર હોતા નથી, માટે હવે અસારે તેની આજ્ઞા પ્રમાણુ કર્યા શિવાય બીજો ઉપાય નથી. વળી આગળ ઉપર બોધ લેવાશે. એમ વિચારી તેણે રાજાને કહ્યું કે આપની આજ્ઞા તેવીજ છે તો હું જવાને તૈયાર છું. રાજા આવા ઉત્તરથી રાજ થયો અને તત્કાળ ભીમકુમારને પરણવા માટે જવાની તૈયારીએ કરવા યોગ્ય અધિકારીઓને હુકમ આપ્યો.

થોડા વખતમાં કેટલાક સૈન્ય સાથે ભીમકુમાર નાગપુર જવા તૈયાર થયો. એટલે રાજાએ તે સર્વમાં સિંહ શ્રેષ્ઠિને મુખ્ય કરાવીને રવાને કર્યા. માર્ગે ચાલતાં સિંહ શ્રેષ્ઠિએ ભીમકુમારને એવો યુક્તિપુરઃસર ઉપદેશ આપ્યો, સંસારની અસારતા એવી સમજાવી અને સ્ત્રીનું દોષયુક્તપણું એવું સમજાવ્યું. સૂમળવૃંદ કે તેનું ચિત્ત પાણીગ્રહણ કરવાથી વિમુખ થઈ ગયું. અનુક્રમે સૌ યોજન લગભગ ગયા એટલે સિંહશ્રેષ્ઠિ અટક્યો કે હવે હું આગળ ચાલવાનો નથી. સામેના માણસો અને ભીમ-

મત દ્વંદ્વતા.

૧૧

કુમાર પણ અટક્યા કેમકે સિંહ શેઠને લીધા શિવાય તેમનાથી આમળ આ-
લી શકાય એમ નહોતું. સાથેના માણસોમાંથી એક સેવકે ભીમકુમારને એ-
કાંતે લઇ જઇને કહ્યું કે—રાજાનો અમને હુકમ છે કે માર્ગમાં સિંહશ્રેષ્ઠિ કદી
અટકે તો તમારે તેને બાંધીને નાગપુર લઇ જવો. ભીમકુમારે તેને પોતા-
નો ધર્મગુરૂ માનેલો હોવાથી તે વાત તેણે સ્વીકારી નહીં પરંતુ સિંહશ્રેષ્ઠિ
ને એકાંતે તે વાત જણાવી.

મત પાળવામાં આવત દ્વંદ્વતાવાળા સિંહશ્રેષ્ઠિએ કહ્યું કે—હું અહીંથી
જરા દૂર જઇને પાદપોષગમ^૧ અણુસણ અંગીકાર કરીશ, પછી મને બાં-
ધી લઈ જઇને પણ તેઓ શું કરશે ! કુમાર મૌન રહ્યો. સંધ્યાકાળે અવસર
જેઠને સિંહશ્રેષ્ઠિ અરણ્ય તરફ ચાલ્યો. કુમારપણ સાથે થયો. કેટલીકવાર
સુધી રાહ જતાં તે બંને પાછા આવ્યા નહીં એટલે રાજસેવકો તેની શો-
ધ કરવા નીકળ્યા. દૂર જતાં તે બંને દીક્ષા અંગીકાર કરી પાદપોષગમ અણુ-
સણ કરીને રહેલા નજરે પડ્યા. સેવક પુરૂષો તો તે જોઇને સ્તબ્ધ બની
ગયા. ભીમકુમારને બોલાવવા તેઓએ ધણો પ્રયત્ન કર્યો. પણ જ્યારે તે
પણ કાંઇ બોલ્યો નહીં ત્યારે સેવકોએ બંનેને એક સરખી રીતિમાં રહે-
લા જણ્યા. પછી સેવકોએ કહ્યું કે “આપે આ કાર્ય બહુજ ઉત્તમ કર્યું છે.
અમારા જે કાંઇ અપરાધ હોય તે આપ ક્ષમા કરજો. પરંતુ અમારી એટ-
લી અરજ છે કે આ વાત રાજાજી જાણશે ત્યારે અમારી ઉપર કોપાય
માન, થઇ અમને ઘાણીમાં ઘાલીને પીલી નાખશે માટે કાંઇ પણ પ્રકારે અ-
મારા પર અનુગ્રહ કરો.” આનો ઉત્તર કાંઇ પણ મળ્યો નહીં એટલે સેવ-
કો નિરાશ થયા.

અનુક્રમે આ અબર કીર્તિપાળ રાજાને પહોંચ્યા. રાજા તે વાત સાંભ-
ળીને બહુજ કોપાયમાન થયો અને ભીમકુમારને બાંધી નાગપુર લઇ જઇને
પરણવંચો અને સિંહશ્રેષ્ઠિનો શત્રુની જેમ વધ કરી નાખવો—એવો નિર્ણય
કરી પોતે ત્યાં આવવા નીકળ્યો. કેટલેક દિવસે રાજા ત્યાં પહોંચ્યો. સિંહ
અને ભીમની પાસે જઇને જુએ છે તો વ્યાધ સિંહાદિ દૂર પશુઓ પણ
તેની સેવા કરી રહ્યા છે અને તે બંને શાન્ત રસમાં નિમગ્ન થઇ ગયેલા છે.
રાજાનો ક્રોધ તેમને જોતાંજ શાંત થઇ ગયો અને તેણે બકિતવાળા ચિત્તથી
તે બંનેને નમસ્કાર કર્યો.

૧ ચાર આહારનો ત્યાગ કરીને ત્રી પડેલી ઝડતી ઝળતી જેમ કાંઇ
પણ હાલ્યા ચાલ્યા શિવાય સ્થિર રહેવું તે.

૧૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અનુક્રમે એક માસને અતે શુભ ભાવજ્ઞદિ પામતાં સિંહશ્રેષ્ઠિને અને બીમકુમારને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. અનેક સુરાસુરેએ મળીને તેમના કેવળજ્ઞાનનો મહોત્સવ કર્યો. રાત્રી પશુ બહુ આનંદ પામ્યો. પ્રાંતે તે જાને સર્વ કર્મેને અપાવીને મોક્ષે ગયા. તે વખતે કીર્તિપાળ રાત્રીને ધ્રુજા શોક થયો અને કહ્યું કે—

ન યોજન શતાદુર્ધ, યાસ્યામિ તવનિશ્ચયઃ ।

અસંસૃયૈર્યોજનૈર્મિત્ર, માં મુક્તવા કિમગાત્ શિવં ॥

“હે મિત્રા સૌ યોજન ઉપરાંત ન જવાને તારે નિયમ હતો, છતાં મને તજીને અસંખ્ય યોજન દુર રહેલા શિવપુરમાં તું કેમ ચાલ્યો ગયો?” પછી રાત્રી વિગેરે સૌ સાંથી પોતપોતાના સ્થાનકે ગયા.

આ પ્રમાણે અંગીકાર કરેલા વ્રત નિયમાદિમાં દૃઢ રહે છે તે પ્રાણી પોતાના આત્માનું હિત કરે છે અને અન્ય જીવેતું પશુ હિત કરનાર થાય છે.

ધ્યાન વિષય.

૩ ધર્મધ્યાન.

દુર્ગતિમાં પડતાં પ્રાણીઓને અટકાવીને જે સુગતીમાં લઇ જાય તેને સામાન્ય ધર્મ કહે છે; ધર્મથકી દેવલોક યા જેથી આત્મા મોક્ષ પામે એવાં કારણોની જોગવાઈ મળે છે. ધર્મ સંબંધી બાહ્યક્રિયાંતર કારણમાં ચિત્તની એકાગ્રતાને ધર્મધ્યાન કહેવામાં આવે છે, વળી તેનું કથન કરાય છે.

દુહા.

સર્વે જીવ નિજ જીવ સમ, ચિંતવતો ગુણવંતઃ

સમતા રસમાં ફીલતો, ધીર સંવેગ ધરંત. ૧

ધીરપણે સહતો સદા, પરિસહને હવસર્ગ;

રાગાદિક સર્વો જીપતો, અંતરંગ રિપુ વર્ગ. ૨

નિર્મલ સંયમ પાલતો, પરિહરતો સર્વિ દોષ;

આશા પરની છાંડતો, મન ધરતો સંતોષ. ૩

ધ્યાન વિષય.

૧૩

મુક્ત સવળાં સંસારનાં, ચિંતવતો દુઃસ્વરૂપ;

एह ध्यानने ध्याववा, योग्य कह्यो मुनि भूप. ४

ભાવાર્થ=ભવ્યપ્રાણી સર્વ ત્રસ સ્થાવર જીવોને પોતાના સરખા જાણતો તથા સમતારસ ધારણ કરી વૈરાગ્ય રંગમાં સ્થીર થયો છતો ધર્મધ્યાન ધ્યાવાને યોગ્ય કહેવાય છે; વળી એ ધર્મધ્યાનારૂઢ ભવ્યપ્રાણી પરિસહ તથા ઉપસર્ગને સહન કરે, રાગ, દ્રેષ, મોહ ઇલાદિ અંતરંગ રિપુસમુદાયને જીતે. સર્વ દોષનો ત્યાગ કરતાં અને નિર્મળ સંજ્ઞા પાળતાં ધર્મધ્યાન પ્રાપ્ત થાય છે. એ ધ્યાનના અર્થો ભવ્યજીવો પરની આશા છાંડે છે અને નિસ્પૃહતા ધારણ કરે છે. નિસ્પૃહતા ધારણ કરવાથી મનમાં ઉત્પન્ન થતી વિકલ્પ સંકલ્પની શ્રેણિઓનો નાશ થાય છે. લોભરૂપી સમુદાય તરવામાં નિસ્પૃહતા વહાણ સરખી છે. તે વિષે કહ્યું છે કે;—

શ્લોક—આશાપિશાચિકાનિત્યં દેહસ્થાદુઃસ્વદાયિની ।

સંતોષવરમંત્રેણ સમુલ્લીયેનનાશિત્ત્વ ॥ ૧ ॥

खिद्यतेप्रत्यहंप्राणी बहुशापाशपाशितः ।

વાંઝાવિછેદજંસૌંક્યં સ્વમેષ્યેષનવિંદતિ ॥ ૨ ॥ ઇલાદિ

ધર્મધ્યાનાર્થો જીવ સંસાર સંબંધી સર્વ સુખને દુઃખરૂપ ગણે છે એ ધ્યાનને ધ્યાવવાને મુનીશ્વર મહારાજ વિશેષ કરી યોગ્ય છે. કારણ કે તેમણે વિકલ્પ સંકલ્પરૂપ ઉપાધિનાં કારણોનો ત્યાગ કર્યો હોય છે. આવક વર્ગ પણ એ ધ્યાનારૂઢ થઈ શકે છે. ધર્મધ્યાનથી રાગ દ્રેષની મંદતા થાય છે અને મોક્ષ સુખની ઇચ્છા રહે છે. ધર્મધ્યાનના ચાર પાયા છે. ૧ આજ્ઞાવિચય, ૨ અપાયવિચય ૩ વિપાકવિચય, ૪ સંસ્થાનવિચય.

પ્રથમ ૧ આજ્ઞાવિચયપાયા નું સ્વરૂપ કહે છે. વીતરાગ ભગવંતે કે વળગાનવડે કરી જે જે પદાર્થોનું જેવું જેવું સ્વરૂપ કહ્યું છે તે સર્વ સત્ય માને. ષડ્રાય સ્વરૂપ નયપ્રમાણ નિર્લેપા સહિત, સિદ્ધસ્વરૂપ, નિગોદસ્વરૂપ, લોકસ્વરૂપ જેમ કહ્યું છે તેમ સદ્દે. વીતરાગ ભગવંતની આજ્ઞા વ્યવહાર નિશ્ચયપણે જાણે. સદ્દે. વ્યવહાર અને નિશ્ચય એ એ નયમાંથી કોઈને પણ ઉઘાપે નહીં. કહ્યું છે કે આજ્ઞાવિચયો વીતરાગ ભગવંતની આજ્ઞા સત્ય માનવી, તથા તે પ્રમાણે વર્તવું, તેમાં ધર્મ છે, પણ ઉદ્દેશ્યને જેવું પોતા-

૧૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ના મનમાં ભર્યું, તેમ માનવું, તેમાં ધર્મ નથી. પડાવશ્યકની કરણી કરવી તે પણ વીતરાગની આગા છે.

વીતરાગ ભગવંતે સાધુને પંચમહાવ્રત ધારણ કરવાં કહ્યાં છે તે કહે છે. ૧ અહિંસા. ૨ સત્ય. ૩ અસ્તેય. ૪ બ્રહ્મચર્ય. ૫ સર્વ પરિત્યજ્યાગ. એ પંચમહાવ્રત પાળવાથી આત્મહિત થાય છે. જે ભવ્ય પુરૂષો પંચમહાવ્રત શુદ્ધ પાળે છે, પળાવે છે અને પાળનારને અનુમોદે છે તેમને ધન્ય છે. ભવ્ય જીવો આ સંસારને અધિર જાણી તેમાં મોહ કરતા નથી. અને ધર્મધ્યાનમાં તત્પર થાય છે. પંચમહાવ્રત પાળવાની શક્તિ ન હોય તે જીવો શ્રાવકનાં બાર વ્રત અંગીકાર કરે છે. શ્રાવકના બાર વ્રતનો વિશેષ અધિકાર ધર્મરત્ન પ્રકરણ તથા જૈનતત્ત્વાદર્શ વિગેરેથી ગુરૂગમ દ્વારાએ જોઈ લેવો. ભવ્યજીવો એ યાદ રાખવું કે—એક દિવસ આ શરીરનો નાશ થશે અને આત્મા પર ગતિમાં ઉત્પન્ન થઈ બીજું શરીર ધારણ કરશે. ત્યાં સુખદુઃખ સ્વકૃત કર્માનુસારે પામશે. દશ વ્રણોંતે દુર્લભ મનુષ્યજન્મ પંચમહાવ્રતમાં પામીને જે ભવ્યો વીતરાગ ભગવંતની આગાનુસાર યથાયોગ્ય સ્વશક્તિ અનુસારે ધર્મ સાધન કરશે તે અનુક્રમે શિવસંપદા પામશે.

વીતરાગ ભગવંતે નવતત્ત્વનું જે સ્વરૂપ કથન કર્યું છે તેને તે પ્રમાણે સત્ય કરી માને તથા સત્ય સુણ્યાં બાળ્ય નિર્બુદ્ધિત ટીકા તેનો ગુરૂક્રમ પરંપરાએ ચાલતો આવેલો જે અનુભવ, એ પ્રમાણે સૂત્રોનાં જે જે અંગ કહ્યા છે તે સત્ય કરી માને, તેથી વિરુદ્ધ ઉપદેશ આપે નહીં. વીતરાગની આગા લોખી આપમતિએ સ્વજંદી થાય નહીં. વ્યવહાર અને નિશ્ચય એ બે નય સત્ય કરી જાણે, અને તે પ્રમાણે વર્તે. જ્ઞાનક્રિયામ્યામ્ મોક્ષઃ જ્ઞાન અને ક્રિયાએ કરી મોક્ષ છે, ફક્ત એકલા જ્ઞાનથી વા એકલી ક્રિયાથી મોક્ષ નથી. માટે એમાંથી કોઈનું ઉત્થાપન કરવું નહીં એ જીતાગા છે. વ્યવહારની મુખ્યતા રાખી નિશ્ચયદ્રષ્ટિ હૃદયમાં ધારણ કરી જે ભવ્યજીવો વર્તશે તે ભવસમુદ્રનો પાર પામશે. એ બે નયમાંથી કોઈનું ઉત્થાપન કરે નહીં. ગુણસ્થાનક કર્માણ્ડમાં કહ્યું છે કે—

ગાથા—જઈજિનમયં પવજ્જહ, તામા વવહાર નિથ્યે મુયહ ।

વવહારનઉછેણ તિથ્યુ છેઓ જઓ માણિઓ ॥

ભાવાર્થ—જે જીનેશ્વર કથીત ધર્મને અંગીકાર કરતા હો તેો વ્યવહાર અને નિશ્ચયનો ત્યાગ કરશે નહીં, જે વ્યવહાર નયનો ઉછેદ કરશે તેો તી-

ધ્યાન વિષય.

૧૫

કૈનો ઉછેદ યદ્દ જશે અને તેથી અનંત સંસાર પ્રાપ્ત થશે. આ ઉપર દ્રષ્ટાંત છે. જેમકે-કોઇ પુરુષ નિરંતર પોતાના ઘરમાં બાજરીની રોટી ખાઈ છે. કોઇ દીવસે કોઇ ગ્રહસ્થે તેને પોતાને ઘેર નોતરી બાસુદી, પુરી, દૂધ-પાક, લાડુ વિગેરેનું ભોજન કરાવ્યું. હવે તે પુરુષ પોતાને ઘેર આવી પોતાના ઘરમાં કરેલા બાજરાના રોટલાને પૂર્વના મિથાનના સ્વાદને સંભારી ખાતો નથી અને મિષ્ટાન્ન મળતું નથી, તેથી જેમ તે પુરુષ ઉભયબ્રષ્ટ થઇ દુઃખી થયો. તેમ આ જીવ ધર્મના નિમિત્તભૂત ષડાવસ્થકાદિ ક્રિયા કરતો નથી, અને સમાધિરૂપ ધ્યાનામૃતને ચત્કોચીત્ સ્વાદ અનુભવી પડિક્કમણુ પડિક્કેહણુ પ્રમુખ ક્રિયા બાજરાના રોટલા સમાન બણી તેના ઉપર અરૂચિ કરે છે તે જીવ ઉભયથી બ્રષ્ટ થાય છે.

કોઇ હાલના વખતમાં સાધુપણું માનતા નથી તે પણ જીનારા વિરુદ્ધ છે. શ્રીભગવતિ સૂત્રના પચવીશમા શતકના છઠ્ઠા ઉદ્દેશમાં લખ્યું છે કે-પંચમકાળમાં બે પ્રકારના નિગ્રંથ હોશે. તેનાથી તીર્થ પ્રવર્તશે. વળી જૈન શાસ્ત્રમાં ગુરુનો આચાર-વૃત્તિ-લક્ષણ વિગેરે લખ્યું છે તે પ્રાયઃ ઉત્સર્ગ માર્ગની અપેક્ષાએ છે અને આ કાળમાં તો પ્રાયશઃ અપવાદની પ્રવૃત્તિ છે. તેથી ઉત્સર્ગ વૃત્તિવાળા મુનિ કેવી રીતે હોઇ શકે, ઋષભનારાય સંધ્યણુ, મનોબલ ધૈર્ય તથાપ્રકારનું હાલ છે નહીં તો આ કાળમાં તેવી ઉત્સર્ગ વૃત્તિજીવ કેમ કરી શકે. તેવી ઉત્સર્ગ વૃત્તિ નથી તો પણ દેશ કાલાનુસારે નિર્ગ્રંથપણું વર્તી રહ્યું છે. શ્રી મહાવીર સ્વામીનું શાસન દુષ્પસહસ્રરિ સુધી ચાલશે. તથા શ્રી નિશીથ સૂત્રમાં કહ્યું છે કે—

જાસંજમયા જીવૈસુતાવમુલ ગુણુતરગુણાય ।

ઈત્તરિયથ્યેયસંજમ નિયંઠવત્સાપડિસવી ॥

“હ કાપના જીવો વિષે જ્યાં સુધી દયા પરિણામ હશે ત્યાં સુધી બકુશ નિગ્રંથ તથા પ્રતિસેવના નિગ્રંથ રહેશે.” તે કારણથી ભવ્ય જીવોએ જીણું કે પ્રવચન કરી રહીત અને ચારિત્ર રહીત, પચમકાળ નહી હોય. માટે પંચમકાળમાં સાધુ નથી એમ જ માને છે તે અયુક્ત છે. આ ભારત વર્ષમાં આ કાળમાં બકુશ અને કુશીળ એ બે નિગ્રંથ છે. બાકીના ત્રણનો વિચ્છેદ છે.

તથાચત્કં પરમમાનીભેઃ વકુમકુસીલાદોપુણ જાતિથ્યં તાવહોહંતિ—

૧૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અકુશ અને કુશીળ એ બે પ્રકારના નિઝંથ યાવત્ તીર્થ સુધી રહેશે. વીતરાગ વચન અતિ ગંભીર છે. માટે તેમાં ભવ્ય જીવોએ શંકા કરવી નહીં. ઇત્યાદિક વ્યવહાર માર્ગ તીર્થંકર પ્રશ્નીત સત્ય જાણ્યો. પંચમકાળે બહુલસંસારી કૃષ્ણપક્ષીયા જીવો વીતરાગ વચનોને બ્યાં પોતાની મતિ હોય ત્યાં યુક્ત કરી ખેંચી જાય છે. પણ તેમને પરભવમાં મહારૌરવ દુઃખ ભોગવવાં પડશે.

વળી વીતરાગ ભગવંતે બાર ભાવના ભાવવાની કહેલી છે. તે સમ્યક્ રીતે ભાવે. તેનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે—

પદમમણિચ્ચમસરણં સંસારોઽગયાઙ્ગઅન્નત્તં ।

અમુદત્તં આસવસંવરોય તહનિજરાનવમી ॥ ૧ ॥

લોગસહાવોવોહી દુહ્ણહાવસ્મસ્સસાહગાઅરિહા ।

એવાઝમાવણાઝ માવેઅઽવાપયત્તેણં ॥ ૨ ॥

૧ પ્રથમ અનિલ ભાવના. ૨ ખીજ અશરણુ ભાવના. ૩ ત્રીજ સંસાર ભાવના. ૪ ચોથી એકત્વ ભાવના. ૫ પાંચમી અન્યત્વ ભાવના ૬ છઠ્ઠી અશુચિ ભાવના. ૭ સાતમી આશ્રવ ભાવના. ૮ આઠમી સંવર ભાવના. ૯ નવમી નિર્જરા ભાવના. ૧૦ દશમી લોક સ્વભાવ ભાવના. ૧૧ અગ્નીયાર મી બોધી દુર્લભ ભાવના. ૧૨ બારમી ધર્મના કથન કરનાર અરિહંત છે એનું ચિંતવણું. આ બાર ભાવના દિવસે અગર રાત્રીએ અવશ્ય ભાવવી.

બાર ભાવનાતું યત્કિંચિત્ સ્વરૂપ નીચે પ્રમાણે.—

૧. અનિત્ય માવના—જેનું શરીર વજ્ર સમાન અતિ કડીણ હતું. તે પણ અનિલપણારૂપ રાક્ષસના ભક્ષ થઇ પડ્યા તો કેવળ કેળ સમાન આ જીવોના શરીરને અનિત્ય રાક્ષસ કેમ મુકશે. વળી સંસારી જીવો આનંદ યુક્ત થઇને દુઃખની પેડે વિષય સુખનો સ્વાદ લે છે પરંતુ મૃત્યુના ભયને દેખતા નથી. હે ભગ્યો ! યાદ રાખો કે આ શરીર પાણીના પરપોટા જેવું છે. તેનો નાશ થતાં વાર લાગશે નહીં. તથા આયુષ્ય હાથીના કાનની પેડે, ઇંદ્ર ધનુષ્યની પેડે, વીજળીની પેડે, સંધ્યારાગની પેડે ક્ષણિક છે. લક્ષ્મી આંખની પાંપણની પેડે ચંચળ છે અને સ્વામીપણું સ્વપ્નના રાજ્ય સરખું છે. આંખે કરી જેટલા પદાર્થ દેખાય છે, તે સર્વ પૌદ્ગલીક છે, જડ છે, વિનાશી છે, તે થકી ચેતન ન્યારો છે, કોઈ દિવસ એ જડ વસ્તુ પોતાની

ધ્યાન વિષય.

૧૭

શ્વાની નથી અને કોઈની થઈ નથી. રાવણ, પાંડવ કૈરવ જેવા યોધાઓ પણ આ પૃથ્વીને નથા શરીરને સાથે લેઈ ગયા નથી. બસો વર્ષ ઉપર આ પૃથ્વી ઉપર જે મનુષ્યો જનમ્યા હતા તેમાંનું હાલ કોઈ નથી તો હે ચેતન ! તું વિચાર કે આ શરીર શું એક દિવસ નથી પડી જવાનું? અલગત, પડી જશે. બાહ્યની કોટડી સમાન આ શરીર પોતાનું થશે નહીં. એ શરીરે કરી જે પાપકૃત્ય કર્યાં પડે છે તે અવરથ ભોગવ્યાં પડશે. હે ચેતન! તું અત્માન અને મોહમદિરાની ઘેનમાં અનિત્ય વસ્તુને પણ નિત્ય જાણી સંસારમાં રમેમાચે છે પણ યાદ રાખજે કે-ખીલાડી જેમ ઉંદરને પકડી લે છે તેમ ખિલાડી સમાન અનિત્ય રાક્ષસ આ દેખાતા શરીરનો ભક્ષ કરી જશે. માટે શરીરને અનિત્ય જાણી તેના ઉપર થતી મમતા નિવારવી. બળી હે ચેતન! તું આ શરીરને સારી રીતે પુષ્ટ કરે છે અને શરીર પુષ્ટ થયે છને તારી પુષ્ટતાઈ માને છે પણ યાદ રાખ કે-એ શરીર મૃત્યુ બાદ તારી સાથે આવશે નહીં; આ દેખાતું શરીર જળીને ખાખ રૂપ થશે અને તે ખાખ માટી ભૂત થઈ જશે અને તેને કોઈ ઘર બનાવવાના ઉપયોગમાં લગાડશે. માટે હે ચેતન ! તું શું જોઈને મલકાય છે? અને જેથી સંસારમાં ભટકવું પડે, એવાં પાપનાં કામ કેમ કરે છે? પુત્ર સ્ત્રી ધન હાટ હવેલી બગીચા એ સર્વ અનિત્ય છે. એ અનિત્ય પદાર્થો તત્ત્વબુદ્ધિથી વિચારતા કોઈના થયા નથી અને થશે નહીં, એમ જાણજે. સર્વ પદાર્થોનો મનમાં વિચાર કરતાં તે અનિત્ય લાગશે સારે તેનાપરથી મમત્વ ભાવ દૂર થશે, સારે મનમાં વિચાર આવશે-આ જગતમાં સર્વે પદાર્થ ક્ષણિક છે તો તેના ઉપર કોઈટ મોહ કેમ કરે ? એ અનિત્ય પદાર્થો કદી મારા ચતાર નથા તો તે પદાર્થોને મારા માની તેને પોતાના કરવા માટે જે પ્રયત્ન કરે છું તે યોગ્ય નથી. વળી મનનાં વિચાર આવશે કે-હવે હું કંઈ વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવા ઉદ્યમ કરે કે જેથી સુખી થાઉં ? શુરંગમદારા આવા પ્રેમના ઉત્તરમાં જણાશે કે-આત્મ તત્ત્વ પ્રાપ્ત કરવાની મહેનત કરે કે જેથી વારંવાર જન્મ મરણ કરી ભયંકર દુઃખો ભોગવું છું તે મટી જાય આ પ્રેમાણુ આત્મા ઉપર પ્રીતિ યથાથી જડવસ્તુ ઉપર થતો મોહ અટકશે અને સહ્ય અનંત સુખમય આત્મસુખ પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રયત્ન કરતાં અનુક્રમે આત્માને લાગેલો અલ્પકર્મરૂપ મેલ ધ્યાનરૂપ પાણીવડે દૂર થશે એટલે આત્મા પરમ આત્મ પદને પામશે.

૧૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સર્વે રાહુ ગ્રહણે જન્મ કીર્તિધર રાજ્યે સંસારનું અનિત્યપણું ભાવ્યું તથા બળદને ધરડો દેખી જન્મ કરકંડુ રાજ્યે સંસાર સ્વરૂપ અનિત્ય વિચાર્યું. તેમ ભવ્ય જીવોએ આ સંસારનું સ્વરૂપ અનિત્ય વિચારવું. ઈંદ્ર, ચંદ્ર, નાગેંદ્ર, ચક્રવર્તિ, વાસુદેવ, બળદેવ, રામ, રાવણ, વાળી જેવા મહા બળવાન પુરૂષો પણ અનિત્યરૂપ રાક્ષસના ભક્ષ થઈ પડ્યા. તું મનમાં વિચારકર કે તારા જેવા પામર જીવો કાળના સખાટામાં આવશે. એનાં શું કહેતું! માટે હું ચેતના આવો દશદશાંતિ દુર્લભ મનુષ્ય જન્મ પામી વૃથા કાળ ગુમાવીશ નહીં. અને ધર્મ કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરજે કે જેથી શાશ્વત સુખ પામીશ. આ સંસારમાં ચાર ગતિમાં રજાવા રૂપ પ્રયત્ન જે ભવ્યજીવો કરતા નથી તેમને ધન્ય છે અને તેમનું જીવંતર સરળ છે. બાકી અનિત્ય પદાર્થોમાં જે મોહ રે છે તે કર્મની અનંતિ વર્ગણાઓ અહણ કરી ચતુર્ગતિરૂપ સંસારમાં ભટકે છે. આ પ્રમાણે અનિત્ય ભાવનાનું સ્વરૂપ વિચારતાં મોહ માયા દૂર થશે અને ધર્મ માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ થશે. વળી સલાસત્ય-પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિ-હેય જોય અને ઉપાદેયનું ચિંતન થતાં વિવેકરૂપ ચક્ષુવડે મોક્ષ માર્ગનો રસ્તો સિધ્ધો દેખાશે. કહ્યું છે કે—

ગાથા.

જા દવ્વે હોઈ મહ્, અહવા તરુણીસુ રુવવંતીસુ ।

સાજજ્ઞિજિણવરધમ્મે, કરયલમજ્ઞેઠિયાસિદ્ધિ ॥

ભાવાર્થ—જેવી જીવોની દ્રવ્ય ક્રિયાવત્તામાં મતિ થાય છે અથવા રૂપ વંતી સ્ત્રીઓ ઉપર જેવી તરુણ પુરૂષોની મતિ થાય છે તેવી મતિ જે જીવેશ્વર કથીત ધર્મમાં થાય તો તેના કરતવ્યમાં મોક્ષ છે એમ જાણવું. આ ગાથાનો હાર્દ વિચારવા યોગ્ય છે. વળી કહ્યું છે કે—

શ્લોક—અનિત્યાનિ શરીરાણિ વિભવોનૈવશાશ્વતઃ ।

નિત્યંસંનિહિતોમૃત્યુઃ કર્તવ્યોધર્મસંગ્રહઃ ॥

ભાવાર્થ—દરેક જીવોનાં પ્રલક્ષ દેખાતા શરીરો અનિત્ય છે અને સંસારીક વૈભવ શાશ્વત નથી; મૃત્યુ પાછળ લાગી રહ્યું છે માટે ભવ્ય જીવોએ સંસારનું સ્વરૂપ અનિત્ય જાણી વીતરાગ કથીત ધર્મને વિષે પ્રમાદ નહીં કરતાં તનમન ધનથી પ્રયત્ન કરવો. એજ સાર છે. इति अनित्य भावना,

मुनि बुद्धिसागर.

જૈનધર્મે કરેલો વધારો.

૧૯

તત્ત્વજ્ઞાન ઇતિહાસ અને ઉત્કર્ષના સંબંધમાં જૈનધર્મે કરેલો વધારો.

તા. ૨૧-૫-૧૯૦૦ ના રોજ લંડન-વેસ્ટમીન્સ્ટર હોલ
માં ઇસ્ટઈન્ડીઆ એસોશીએશનની મીટીંગમાં
સર રાયમંડ વેસ્ટના પ્રમુખપણા નીચે ગાંધી
વીરચંદ રાયવજીએ કરેલા

ભાષણનું ભાષાંતર.

જૈન એટલે જિનના અનુયાયી. જેઓ પોતાની ક્રોધ માનાદિક મનોવૃ-
ત્તિઓને વશ કરીને આત્માના મૂળ ગુણોને પ્રકાશમાં આણે છે તેઓને
જિન કહેવાય. આવા જિનો પૈકી જેઓ ચતુર્વિધ સંઘતી સ્થાપના કરનાર
હોય છે તેઓ અહંત અથવા તીર્થંકર કહેવાય છે. ક્રોડોત્કર્ષના એક અર્ધ
ચક્રમાં એવા ૨૪ અહંત થાય છે. ચરમ અહંત શ્રી મહાવીર વિદેહ દે-
શમાં કુંડયામમાં ઇસવી સન પૂર્વે ૫૯૮ માં જન્મ્યા હતા અને ૫૨૬ માં
નિર્વાણ પદ પામ્યા હતા.

જ્યારે યુરોપીયન ત્રિદાનો જૈનધર્મના ઇતિહાસનું અવલોકન કરવા
લાગ્યા ત્યારે તેઓ જૈન અને યૌધની કેટલાક આચારનાં ભાષ્યમાં એકતા
જોધને ચકિત થયા પણ જોકળ, બુલર, અને લોખમાનનો આપણે ઉપકાર
માનવો જોધએ કે જેઓએ નિશ્ચય પૂર્વક એમ સાબીત કરી આપ્યું છે
કે-જૈનધર્મ યૌધના કરતાં ઘણોજ જુનો છે. બુદ્ધે દેખાવ આપ્યો તે વખતે
જૈનધર્મે તો ભારત વર્ષમાં ઉચ્ચપદ પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

જેમ બીજા ઠેકાણે તેમ હિંદુસ્તાનમાં પણ તત્ત્વજ્ઞાન તરફ ભોકાની વૃ-
ત્તિ ત્યારે દોરવાઈ કે જ્યારે દેશમાં ઉદ્યોગ અને શાંતિ પ્રસરી. દરેક ધર્મે
તરફ જોતાં એમ માલુમ પડે છે કે પ્રથમ તેઓએ સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ કેમ
થઈ તે શોધવાનો આરંભ કર્યો છે; દરેક ધર્મે ઉત્પત્તિ નિયમ સ્થાપવાનો
પ્રયત્ન કર્યો છે અને તે પ્રયત્નમાં ઘણા તો એક સ્થળ કે આધ્યાત્મિક મૂળ
વસ્તુએ આવીને અટક્યા છે. સાંખ્ય મતવાળા પ્રકૃતિને મૂળ માને છે, વેદાનુ-
યાયી ઉત્પત્તિવાદ, પારશુરમવાદ કે માયાવાદનું સ્થાપન કરે છે, કેટલાક સ્થળ
તો કેટલાક પારમાર્થિક (આત્મીય) એવા મૂળ દ્રવ્યને ઉપાદાન કારણ માને
છે. સર્વ ધર્મવાળા ઉપાદાન કારણ સિદ્ધ કરવામાં અનુમાનનો ઉપયોગ કરે
છે પણ અનુભૂતિ એ પરમાર્થ શોધવામાં હમેશાં સાચું પ્રમાણ નથી કાર-

૨૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ણ કે થોડી બાબતો જોઈને માણસો અનુમાન બાંધે છે. આપણે મનુષ્યજાત એવી શક્તિ ધરાવતા નથી કે જેથી બધી બાબતો જોઈ શકીએ. એ ચારબાબતમાં એક નિયમ સામાન્ય રીતે જોયો તો તે ઉપરથી આપણે એવું અનુમાન બાંધીએ છીએ કે-તે નિયમ સર્વ પ્રકારે અને સર્વ બાબતમાં લાગુ પડે છે.

સર્વ ધર્મથી જુદો પડીને જૈનધર્મ સમ્યક્જ્ઞાનને પરમાર્થ પ્રમાણ માને છે, આત્માના દોષ દૂર થયે માણસને ને નિર્મળજ્ઞાન પ્રાપ્તિનો પ્રારંભ થાય છે.

શાસ્ત્રમતાનુસારી હિંદુ ધર્મમાં ઉપાદાન કારણની શોધ આરંભ પૂર્વક જોવાય છે. ને એવા વિચારથી કે મૂળ ઉપાદાન કારણ તેજ પરમાર્થ છે. બાકી સર્વ ખોટું છે. મૂળ કારણને બ્રહ્મા કહે છે અને સ્થુળભાસ તે સર્વ શાશ્વત બ્રહ્મની નામે અને રૂપે કરીને છાયામાત્ર છે, એમ માને છે.

અહંબ્રહ્માસ્મિ એને પરમાર્થ કહે છે. જૈનમત પ્રમાણે તો મૂળ વસ્તુ (જોમાંથી સર્વ જગત પ્રકટ થયેલું છે, તે) સિદ્ધ કરવી તેમાં કાંઈ ઉત્કર્ષ નથી. જૈનો તો વિસ્તારવાદના રક્ષક છે. તેઓના મનોરથ શારીરિક, માનસિક અને અધ્યાત્મિક પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરવામાં રહેલો છે નિર્જુણ નિરૂપાધિક અને નિરુકર્ષ એવી મૂળ વસ્તુનો વિચાર પણ જૈન દર્શનમાં દર્શાવ્યો નથી અને તેને અપ્રસ્તુત તેમજ અસમજસ ગણવામાં આવે છે. “ ગુણી કાર્યને જન્મ આપનાર નિર્જુણ કારણ” એમ માનવું તે ઉપાદાન કારણના નિયમના અપયથાર્થ બોધને લીધે છે. કારણ અને કાર્ય, પદાર્થ અને તેના આરંભાવ એ ઉભય એકજ છે. કારણ કાર્ય કરતી વખતે કારણ છે, અને કાર્ય કરતું કારણ તે પોતેજ કાર્ય છે. હાઇડ્રોજન અને ઓક્સીજન પોતાની હમેશની સ્થિતિમાં પાણી નથી પણ જ્યારે તેઓ અમુક રીતે ગતિમાં આવે છે ત્યારે પાણી તે એવી સ્થિતિમાં રહેલા હાઇડ્રોજન અને ઓક્સીજનનજ છે. કોઈ પણ પદાર્થને કેવળ નિરપેક્ષપણે ‘અસ્તિત્વ’ વિના બીજું કોઈ પણ નામ આપી શકાય નહીં. પદાર્થો અને વિચારોના જુદા જુદા સંબંધો (ન્યાયો) શીખવાને વ્યવચ્છેદની રીતિ ઉપયોગી છે પરંતુ અસ્તિત્વ માત્રને કારણ કહેવું અને તેને કાર્યથી જુદું ગણવું તેતો મિથ્યાવ્યવચ્છેદ છે. જ્ઞાન પ્રાપ્તિની જૈનરીતિ આવી છે-પહેલા અસંબંધ પદાર્થ તરીકે એક વસ્તુનું અપરિચ્છિન્ન જ્ઞાન થાય છે ત્યાર પછી વ્યવચ્છેદ રીતી આવે છે કે જે, વસ્તુઓના જુદા જુદા અંશ, ગુણ અને સંબંધો દર્શાવવામાં સાધનભૂત છે. છેવટે સંયોગ રીતિ આવે છે કે જે આપણને વસ્તુઓની જુદી જુદી અવસ્થાઓને એકી કરી બતાવે છે. વ્યવચ્છેદ રીતિને જૈનો ન્યાયવાદ કહે છે અને સંયોગ રીતિને સ્થાંદ્રવાદ અથવા અનેકાંતવાદ કહે છે.

જૈનધર્મે કરેલો વધારો.

૨૧

ઉપર કહેલું વધારે સ્પષ્ટ કરવાને અર્થે હું એમ કહીશ કે જે માણસમાં વિચારનો ફળગો હમણાજ પુટ્યો છે તે માણસની નજરમાં અખિલ જગત તે એક અનિશ્ચિત કાંધક છે એમ આવે છે. પછી તે વ્યવસ્થેદ રીતિ અથવા ન્યાયવાદ રીતિથી તે જગતની જુદી જુદી અવસ્થાઓ વિચારે છે. નિરંતર વહેતી નદીઓ. સડી જતી વનસ્પતિઓ અને મરી જતા પ્રાણીઓ તેને એવું લાગે કરાવે છે કે કાંઈ પણ શાશ્વત નથી. તે ઉપરથી તે એવું માનવા ઉપર આવશે કે જગત ક્ષણ ભંગુર છે લાંબો વખત વીસા બાદ વિચાર શક્તિ મનુષ્યને એવું લાગે કરાવશે કે જે જે પદાર્થ ચાલ્યો જાય છે તે તે પદાર્થ સર્વથા નષ્ટ મામતો નથી પરંતુ અન્યસ્થાને વા અન્ય રૂપે રહે છે. આ ઉપરથી તે એવું માનવા ઉપર આવશે કે જગત નિત્ય છે. ઉભય સિદ્ધાંત જુદી જુદી અપેક્ષાએ સાચાં છે બ્યારે તેને સંયોગ રીતિ આવડે છે કે તરતજ તે જગતની જુદી જુદી અપેક્ષાઓને એકઠી ધ્યાનમાં લે છે અને એમ સિદ્ધ કરે છે કે સર્વોશે સત્ય તે સંભવતી સર્વ અપેક્ષાઓના સંઘાતમાં રહેલું છે. એકજ દ્રવ્યમાં પરસ્પર વિરુદ્ધ ભાવ અથવા અપેક્ષાઓની સ્થિતિ, સંકલન નહીં ચઢણ કરી શકતા મનને અસંભાવ્ય દેખાશે શાંકરાચાર્ય એમ કહેવામાં મોટી ભૂલ કરે છે કે “જૈન દર્શન માન્ય ન કરવું” જોઈએ કારણ કે અસ્તિત્વ અને નાસ્તિત્વ એવા વિરુદ્ધ ગુણ એકજ વસ્તુમાં કહે છે, પણ તેમ સંભવી શકે નહીં. જો એક વસ્તુ એકજ સમયે ગરમ અને ઠંડી હોઈ શકે નહીં તેમ ” જૈન એમ નથી કહેતા કે એકજ વસ્તુ એકજ સમયે ઉષ્ણ અને શીત હોઈ શકે. પણ તેઓ એમ તો કહે છે કે કોઈ પણ વસ્તુ એકાંત શીત કે એકાંત ઉષ્ણ હોઈ શકે નહીં. તે અમુક સંજોગોમાં ઉષ્ણ હોય છે અને અમુક સંજોગોમાં શીત હોય છે. જૈન એમ નથી કહેતા કે-તેજ વસ્તુનો ભાવ અને અભાવ તેજ વસ્તુમાં એકજ સમયે હોય-પરંતુ તેઓ એમ કહે છે કે એક વસ્તુનાં પોતાનું અસ્તિત્વ અને અન્ય વસ્તુઓનો અભાવ હોય છે. જોને! અર્થ એટલોજ થાય છે કે અમુક વસ્તુને સંપૂર્ણ જાણવાને તે વસ્તુ શું છે અને શું નથી તે જાણવું જોઈએ. શાંકરાચાર્ય ખરું કહીએ તો એક માત્ર વગરના માણસના મુખમાં કાલ્પનિક મત મૂકે છે અને તે મતને ટોડી પાડી પોતે પોતાના જય થયો એમ માને છે.

હવે હું જૈન ધર્મના કેટલાક મૂળ તત્ત્વો કહીશ જૈનમત પ્રમાણે જગત એ એકઠો કરેલો અને જગતથી મિત્ર એવા પુરુષે કર્તા તરીકે મતિમાં ધ્રુ-

૨૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કેસો એવો પદાર્થોનો સમૂહ નથી; પરંતુ તે પોતે અનાશ્રિતપણે પોતાની જ ધટનામાં સ્વભાવથી રહેલા નિયમોને અનુસરે છે. અહિયાં નિયમ શબ્દથી અમુક અધિકારી પુરૂષે નિયોજીતો શાસન વિધિ એમ ન સમજવું. પરંતુ નિયમ તે એ કે પદાર્થો વા પ્રાણીઓ અમુક સ્થિતિભાવમાં જોને અનુસરીને વર્તે છે. માટે જૈનવાદ તે એવો ઇશ્વરવાદ નથી કે જેમાં ઇશ્વર જગત કર્તા વા જગન્નિયંતા ગણાય. અને તોપણ જૈનમતાનુસારે પરમાત્મા તે એક આકાશ પુરૂષ વિશેષ છે; નહીં કે તે એક અપૌરુષ નિરૂપાધિક નિર્ગુણ આત્મા છે. અપૂર્ણ.

જૈન કાનફરન્સ.

અપુર નિવાસી ગુલાબચંદળ દેહના પૂરતા પ્રયાસથી પહેલી જૈન કનફરન્સ ફોધી તીથે મળી. કેટલાએક ગૃહસ્થો ત્યાં આવ્યા, કેટલાક ઠરાવો કર્યા. ખીજવાર પાલીતાણે મળવા નિર્ધાર કર્યો, કાર્ય કર્તા (સેક્રેટરીઓ) નીમ્યા અને કનફરન્સ વિસર્જન કરવામાં આવી. આ પ્રસંગે અમદાવાદ, મુંબઈ, સુરત, ભરૂચ, વડોદરા વિગેરે અનેક શહેરોથી જૈન વર્ગના આગેવાન ગૃહસ્થો ત્યાં પધારી શક્યા નહીં પરંતુ વચ્ચેને કિં દરિદ્રતા એ વાક્યાનુસાર પત્ર તેમજ તાર દ્વારા પોતાની સંમતિ, દીક્ષસોજ, દીક્ષગીરી જણાવા એકત્ર થનારોના આભાર માન્યો. એકત્ર થનારાઓએ તેના વિશ્વાસ ઉપર પોતાનો પ્રયાસ ફળવંત માન્યો.

ઉપર કહેલા કાર્યને છ માસ થઈ ગયા, એકત્ર થવાની કેટલીક તકો ગઈ, હજુ કેટલીક બાકીમાં છે, પરંતુ તેને માટે કાંઈ પણ જગૃતિ ક્યાં છે? સેક્રેટરીઓ શું કરે છે તેની કાંઈ ખબર પડતી નથી. એટલી વાત ખરી છે કે જનરલ સેક્રેટરી શેઠ. લાલભાઈ હલપતભાઈ અને ગુલાબચંદળ દેહ બહુ વ્યવસાયવાળા છે, અવકાશ વિનાના છે, તેમને વખત મળવો બહુ મુશ્કેલ છે પરંતુ જ્યારે આવા આખી કામના હિતના કાર્યમાં જોડાયા-પોતાની ઇચ્છાથી કે કોમની અમૃત દૃષ્ટિથી જોડાવું પડયું-ત્યારે પછી પોતાની ફરજ બજાવવામાં પાછું હઠવું એ સત્વવાન પ્રાણીનું કામ નથી. તેમણે તો ખીજા કાર્ય કરતાં આ કાર્ય વધારે મૂલ્યવાળું (અમૂલ્ય) ગણીને અવશ્ય કરવા યોગ્ય છે. આવા કાર્યમાં વીર્ય ફેરવવાની આવશ્યકતા છે. પ્રમત્તથી

જૈન કાનફરન્સ

૨૩

અસાધ્ય કોઈપણ કાર્ય હોય નથી પરંતુ બહુ મુદતથી ટાઢા પડી ગયેલા કાર્યને માટે લાંબા પ્રયત્નની સતત-પ્રયત્નની-સામુદાયિક પ્રયત્નની જરૂર છે.

કેટલાંક કાર્યો દ્રવ્યવાનોથી બની શકે છે, કેટલાંક કાર્ય વિદ્વાનો કરી શકે છે અને કેટલાંક કાર્ય એક દ્રવ્યવાન કે એક વિદ્વાન પણ ધારે તો કરી શકે છે; પરંતુ કેટલાંક કાર્ય સામુદાયિક પ્રયત્ન શિવાય થઈ શકતાં નથી. કનફરન્સમાં કરવાના કાર્યોનો પાછલા પ્રકારમાં સમાવેશ થાય છે અને એવા કાર્યોની સિદ્ધિને માટે એવા મહામંડળને એકત્ર થવાની ખાસ જરૂર છે. તેમાં પણ કેટલીકવાર જમાનાને અનુસરતી રીતે પ્રયાસ કરવો પડે છે કેમકે જમાનાની અનુકૂળતા પણ કાર્ય સિદ્ધિનું એક નિમિત્ત છે.

તીર્થોની સંભાળ, તીર્થોના વહીવટની ગેરવ્યવસ્થાનો અટકાવ, આશા તનાતું નિવારણ, અનેક જૈન મંદિરોનો જીર્ણોદ્ધાર, કેળવણીની વૃદ્ધિ, ઓ વર્ગની ચડતી દશા, પુસ્તકના ભંડારોની સંભાળ, તેનું સંરક્ષણ, તેનો જીર્ણોદ્ધાર, નિરાશ્રીત જૈનો માટે ફંડ, કેળવણી લેવામાં મદદ, અનાથ વિધવાઓનું રક્ષણ, અભક્ષાદિકના પ્રવેશનો અટકાવ, મર્યાદાની સંભાળ, આગેવાનોમાં એકચત્તા, પરસ્પરની ઓળખાણ, સંયુક્ત બળ-ઘલાદિ ક્યોં આવી કનફરન્સ દરવર્ષે મળ્યા શિવાય અને તેમાં થતા ફેરવોનો અમલ કરવાના સતત પ્રયત્ન શિવાય-બની શકવાના નથી.

ઘંડીયન નેશનલ કોંગ્રેસ તરફ દૃષ્ટિ કરો, પ્રથમની ઓછી સંખ્યાથી કે કેટલાક આગેવાનોનું પધારતું ન થવાથી નાસીપાસ ન થાઓ, ધીમે ધીમે સંખ્યા વધશે, સૌ આવશે, કાર્ય થવા માંડશે, સર્વત્ર અમલ થશે પરંતુ તેને માટે ધીરજ અને સતત પ્રયત્ન જોશે. કાયર થવાથી કાર્ય થશે નહીં. માટે હિંમત ભેર પોતાની ફરજ સમજીને, પોતાનું હિત સમજીને, પોતાના આત્માનું હિત સમજીને, પોતાની કોમનું હિત સમજીને, દરેક શક્તિવાન જનમધુ સાવધ થાઓ, જાગૃત થાઓ, પોતાની શક્તિ ફેરવો. દ્રવ્યવાન દ્રવ્યથી, વિદ્વાન વિદ્યાથી, શારીરિક બળવાન શારીરિક પ્રયત્નથી પ્રયત્ન કરશે-મન્યા રહેશે તો કાર્ય સિદ્ધિ જરૂર થશે. આ સંબંધમાં હાલ તો આટલી પ્રેરણા ફરવીજ બસ છે, જનરલ સેક્રેટરીઓ પ્રયત્ન ચલાવશે તો ખીજ બાબતથી પણ મદદ મળી રહેશે એમાં સંશય સમજવો નહીં.

૨૪

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વત્તમાન સમાચાર.

ભાવનગર જૈન કન્યાશાળામાં ઇનામનો મેળાવડો.

આ કન્યાશાળાનું સ્થાપન બહુ યોગ્ય વખતથી થયેલ છે છતાં કન્યાઓની સંખ્યા, હાજરી અને અભ્યાસ બહુ સારો જણાયો છે દર ત્રણ ત્રણ માસે ઇનામ આપવાનો મેળાવડો કરવા તેની વ્યવસ્થાપક કમીટીએ નિયમ રાખ્યો છે. તે અનુસારે માહ મસમાં ઇનામનો મેળાવડો કરવાનો હતો પણ ફેલ્ડાક કારણસર તે મુલતવી રહ્યો હતો. મહાવદ ૧૪ શે શ્રી મુખધવાળી શેઠ વસનજી ત્રીકમજીએ એ કન્યાશાળાની મુલાકાત લીધી હતી. કન્યાઓનો અભ્યાસ અને તેની શિક્ષક સ્ત્રીઓએ લીધેલો પરિશ્રમ જોઇ તેઓ બહુ ખુશો થયા હતા. તે ઉપરથી તેઓ સાહેબે તરતમાં પોતાને શ્રી સિદ્ધાચળ જવાનું હોવાથી પોતાની તરફથી એક વખત તમામ કન્યાઓને ઇનામ આપવાની બલામણુ કરી હતી અને આવી રીતે પ્રથમજી દિનિત કરનાર જૈનવર્ગની ત્રણે શિક્ષક બાઇઓને પોતાની તરફથી ઉત્તેજન તરિકે એક વર્ષ સુધી દર માસે એકેક રૂપીએ આપવા ઇચ્છા જણાવી હતી. તે સાથે આ કન્યાશાળાને વિશેષ ઉત્તેજન આપવાની પણ પોતાની ઇચ્છા સ્પષ્ટ હતી.

ત્યારબાદ ફાગણશુદ્ધ ૧ મે ઇનામ આપવાનો બહેર મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. જૈનવર્ગના ઘણા ગ્રહસ્થો પધાર્યા હતા. તે પ્રસંગે સદરહુ કન્યાશાળા વ્યવસ્થાપક કમીટીના પ્રમુખ શેઠ રતનજી વીરજીએ પોતાના પુત્ર પ્રેમચંદના મહાશુદ્ધ ૫ મે થયેલા લગ્નની ખુશાલીમાં સર્વે કન્યાઓને રૂ. ૫૦) લગભગનું ઇનામ વેચ્યું હતું અને રૂ. ૫૧) એ કન્યાશાળાના કાયમી ખર્ચના ફંડમાં આપવા ઉદ્ધારતા જણાવી હતી કન્યાઓએ પોતાના અભ્યાસની પરિક્ષાથી તેમજ સુંદર મનોહર માનનોથી સભા જતોને પ્રસન્ન કર્યા હતા. બાદ મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

આવી રીતે જૈન કન્યાઓના અભ્યાસમાં વૃદ્ધિ કરવાની તેમજ તેમને અર્થજ્ઞાન; નીતિની કેળવણી અને તેમને કરવા યોગ્ય ભરત શીવણ વિગેરેનું જ્ઞાન આપવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. એવું શિક્ષણ મળવાથી સ્ત્રી જાતિની નિષ્ફળ ચાલી જતી જીંદગી સફળ થશે અને નવી સંતતી પોતાની માતા તરફથી ઉત્તમ વ્યવહારિક જ્ઞાન મેળવશે કે જે તેમને આગળ ઉપર બહુ હિતકારક થશે.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશના ગ્રાહકોને તથા જૈનબંધુઓને ખબર.

લખતાં અત્યંત ખેદ ઉત્પન્ન થાય છે કે-આ પહેલો અંક છપાઇને ચૈત્ર શુદ્ધ ૮ મે આપ્યો, શુદ્ધ ૯ મે ગ્રાહકોને મોકલવા માટે બીડવાનું કામ શરૂ થયું એવામાં અકસ્માત અગ્નિપ્રકોપ થવાથી આખી ઓફીસ નવા પંચાંગ ને ચોપાનીઆ, તમામ પુસ્તકો, વેચવાની બુકો, લાઇબ્રેરીની બુકો, ફર્નિચર, ચીનીકામ, ચોપડાઓ વિગેરે સહીત બળીને ભસ્મ થઈ ગયું છે, કાંઈ પણ નીકળી શક્યું નથી. ગ્રાહકોના નામોનું લીસ્ટ પણ બળી ગયું છે તેથી આ પહેલો અંક ફરીને છપાવી યાદદાસ્ત ઉપરથી બની શક્યા તેટલા ગ્રાહકોને મોકલવામાં આવ્યો છે તે હવે જેમના ઉપર ન આવે તે ગ્રાહકોએ પત્ર લખીને મંગાવી લેવો.

પાછલું લવાજમ જેટલા વર્ષનું બાકી રહેલ હોય તેટલા વર્ષનું મનીઓર્ડરથી મોકલવું. ચોપડા બળી જવાથી અમે ચોક્કસ લેણું બતાવવાને અશક્ત છીએ. પણ ગ્રાહકોની તરફ મોકલવાની ફરજ છે.

જે જે ગ્રાહકોએ ગયા વર્ષ સુધીનું લવાજમ મોકલ્યું હોય તેમણે ભેટની બુક પત્ર લખીને મંગાવી લેવી. સારા ભાગ્યે એ બુકો અમદાવાદથી ખંધાઇને આવેલી ન હોવાથી બચી ગઇ છે.

સભાની અંદરના સરસામાન સુધાં કુલ તુકશાની રૂ.૨૨૫૦૦) લગભગ અટકળવામાં આવે છે. જેની અંદર મોટો ભાગ વેચવાની બુકોનો હતો. વીમો રૂ.૧૨૦૦૦) નો ઉતરાવેલો છે. જેથી તે રૂપીયા આવેથી વેચવાની બુકો તાકીદ મંગાવવામાં આવશે અને સભાની છપાવેલી બુકો ફરીને છપાવવામાં આવશે તેથી બુકો વેચાણ મંગાવનારને થોડા વખત પછી બુકો મોકલવાનું કામ પણ શરૂ કરવામાં આવશે.

પ્રથમ મોકલેલી બુકો સંબંધી જે જૈનબંધુઓ પાસે લેણું હોય તે અથવા એજંટ તરીકેનું કે બીજા પ્રકારનું સભાનું લેહેણું હોય તે પોતાપોતાની મેળે સભા તરફ મોકલાવી દેવું, જ્ઞાન દ્રવ્યના દાપમાં ભુલ્યે ચુક્યે પણ રહેવું નહીં.

ભેટ તરિકે જેમને જેમને ચોપાનીય મોકલાવું હોય તેમાંથી પણ જેમને ન મળે તેમણે પત્ર લખીને મંગાવી લેવું.

સભાને જે કે આ અસહ્ય ધક્કો વાગ્યો છે, તેમાં પણ લખેલા પુસ્તકોનો જે વિનંશ થયો છે તે અનિવાર્ય તુકશાની છે

પરંતુ ગત વસ્તુનો શોય ન કરતાં થોડા વખતમાં પાછું અસલ સ્થિતિમાં કામકાજ શરૂ કરી દેવાની સર્વે સલાહદાની ધુન્ધા છે તે પરમાત્માની કૃપાથી પાર પડશે. એ સંબંધમાં સર્વે જો બંધુઓએ યથાયોગ્ય મદદ આપવાની ફરજ વિચારવા અમા તરફથી સૂચવીએ છીએ.

સલાના બહારગામના તેમજ અહીં (લાવનગર) ના સલાસદાને આ કાર્યમાં તન મન ધનથી પ્રવૃત્ત થવા ખાસ ચેતના આપીએ છીએ.

આ સંબંધમાં વધારે હકીકત પ્રસંગે પ્રસંગે જણાવીશું.

અમરચંદ વેલ્લાભાઈ.

શ્રી જૈન પ્રસારક સલાના મંત્રી.

ગ્રાહકોને કૃત્યદો.

ગયા વર્ષમાં પોસ્ટેજ છ આના આપણું પડ્યું છે તે આ વર્ષથી હવે ચાર આના આપણું પડશે, ભેટનું પોસ્ટેજ જ આપણું નહીં પડે અને અરધોઆનો વધારે આવશે તેટલો ભેટ માં વધારે ખર્ચ કરવામાં આવશે. પરદેશી ગ્રાહકોએ રૂ. ૧-૪-૦ મોકલવા, નહીં તો અમારી તરફ લખણ જેથી એક એક વેલ્યુ-પેપરથી મોકલશું. ચેટલે માત્ર રૂ. ૧-૫-૦ જ આપણું પડશે. મનીઓડર કરવા જણું નહીં પડે. તંત્રી.

ગ્રાહકોને ભેટ.

ગયા વર્ષની ભેટ તરીકે “શ્રી વર્દમાનદ્વાત્રીશિકા સૂત્ર, સૂત્રોત્તર અર્થ, દીકા, દીકાનો અર્થ” એ પ્રમાણે છાંયોને ચાર કામની એક છોક સારી રીતે બંધાવીને તૈયાર કરવામાં આવી છે. અને તે લવાજમ મોકલનાર ગ્રાહકો તરફ મોકલવાનું પણ શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. આ ચોપાનીયું પહોંચ્યા પછી એક માસની અંદર ન મળે તો જેમણે લવાજમ મોકલેલ હોય તેમણે પત્ર લખી મંગાવી લેવી. હવે પછીના વર્ષના લવાજમ સહિત જે પાછલું લવાજમ મોકલશે તેમને એક માસ સુધી લાલ આપવામાં આવશે.